

Tyson

written by Miquel Aguilar | 23 d'agost de 2016

El tèntric espectacle de varietats que ens ofereix el Procés™ pot resultar insultant per qui se'l pren amb massa seriositat. Qui aconsegueix desviar-ne la mirada un temps prudencial pot descobrir, amb certa sorpresa, fins a quin punt sonen demencials les polèmiques que s'hi generen o fatigants els discursos pretesament sensats dels seus líders espirituals. Mentre des del Govern de la GenCat, per veu dels seus representants oficials o des dels seus lacais mediàtics, es defensa a ultrança un Procés™ de resultats nuls i esperança de vida curtíssima, des de l'ANC, eina 100% processista, es diu que "o s'acaba amb el Procés™ o el Procés™ acabarà amb nosaltres". És a dir, el concurs de contradiccions i despropòsits habituals en un crescendo d'acte final.

Els independentistes hem de deixar morir el Procés™ en pau, gaudint del xou, i no esmenar més esforços dels necessaris en combatre mentalitats programades en l'autonomisme, ja que aquesta no és la nostra guerra ni en podrem treure cap profit. En el futur serem capaços de veure que fins i tot aquest detestable Procés™ era necessari per acabar amb l'espanyolisme passiu refugiat en el catalanisme i per actuar de catalitzador paral·lel de l'autèntic procés d'independència, que culminarà d'aquí a uns mesos. Fins i tot l'esperpèntica posició argumental del sector dels "comuns" i la seva pèrfida demagògia no fa més que aplanar-nos un camí que, d'altra banda, ningú farà per nosaltres. La independència la fan els independentistes i ha de ser aquesta i no altre la nostra feina i ocupació.

Com que els eufemismes i les contradiccions processistes sempre apunten en la mateixa direcció (en la d'allargar el negoci fins que sigui possible) resulta poc arriscat predir els eixos discursius del Procés™ en els pròxims mesos, en els quals és ben possible que els polítics autonomistes segueixin

tocant la desafinada melodia processista mentre la cosa ja és morta i enterrada i l'independentisme formula i fa efectiva l'última i definitiva pantalla del procés real. Com més força prengui el procés real i més acabat sigui el Procés™ més clars es veuran els postulats independentistes unilaterals i més estrafolàries sonaran les ofertes processistes.

La feina dels independentistes aquests mesos ha de ser preparar-nos per l'imminent escenari d'acció ineludible que la consecució d'un estat independent comporta. Això suposarà parlar seriosament i preparar encara amb més rigor l'organització i celebració d'un referèndum unilateral d'independència. Aquesta acció ineludible implicarà també la composició procedimental d'estratègies que acompanyin una declaració d'independència per part del Parlament de Catalunya i la manera i/o maneres de fer costat per la via dels fets a aquesta declaració. I, com a punt essencial en qualsevol escenari, s'haurà de vestir l'esquema d'acció real per fer un control efectiu del territori.

El boxejador nord-americà Mike Tyson deia que "tothom té un pla fins que rep el meu primer directe". El catalanisme es va dedicar durant un segle a rebre ganxos i directes per totes bandes, però com que estava dissenyat per condensar la superioritat moral santificant d'un poble abatut, resistia com resisteixen les bigues podrides d'un casalot en ruïnes. L'avatar del catalanisme, el processisme, ha dedicat molts esforços a frenar l'inevitable. L'independentisme, ara sí, està cridat a fer tot el necessari per fer de Catalunya un estat lliure, independent i sobirà. Aviat, Tyson.